

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011969
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121011969.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci odsúdeného Q. R., nar. XX. Q. XXXX v C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 25. novembra 2021, č. k. 28PP/68/2021-28, na neverejnom zasadnutí konanom 27. januára 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Q. R. zamieta.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením z 25. novembra 2021, č. k. 28PP/68/2021-28, podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) zamietol návrh odsúdeného Q. R. (ďalej len odsúdený) o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo 6. mája 2019, sp. zn. 6T/16/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo 17. júla 2019, sp. zn. 3To/58/2019.

2. Zamietnutie žiadosti okresný súd odôvodnil tým, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku, teda vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu a tiež splnil prvú materiálnu podmienku, že svojim správaním preukázal polepšenie vo výkone trestu, no nespĺnil druhú materiálnu podmienku, keď od neho nemožno očakávať, že by na slobode viedol riadny život. Tento záver okresný súd odôvodnil tým, že hoci je odsúdený doposiaľ jedenkrát súdne trestaný a teda aj vo výkone trestu odňatia slobody je prvýkrát, z rozsudku Okresného súdu Trenčín zo 6. mája 2019, sp. zn. 6T/16/2019 vyplynulo, že sa dopustil viacerých závažných protiprávných skutkov. Predmetným rozsudkom bol uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., pokračovacieho zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. g) Tr. zák., z pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a pokračovacieho prečinu prechovávanía detskej pornografie a účasti na detskom pornografickom predstavení podľa § 370 ods. 1 Tr. zák. a uložil mu nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky. Okresný súd vzal predovšetkým na zreteľ skutočnosť, že odsúdený sa dopustil natoľko zvráteného protiprávneho konania voči vlastnej maloletej vnučke, že doposiaľ vykonaná doba uloženého trestu odňatia slobody nie je adekvátna spáchaným skutkom. Na základe správania odsúdeného na slobode bol okresný súd toho názoru, že k právne aprobovanému správaniu je tento motivovaný a vedený len v prostredí ústavu počas výkonu trestu odňatia slobody, čo je umocnené aj skutočnosťou, že hoci odsúdený absolvoval nariadené sexuologické ochranné liečenie, naďalej u neho pretrváva nekritický postoj k spáchanej trestnej činnosti. Podľa názoru okresného súdu preto nič nenasvedčuje tomu, že by bol odsúdený v prípade podmienčného prepustenia na slobodu dostatočne pripravený viesť riadny život a nedopúšťať sa ďalšej trestnej činnosti. V jeho prípade prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

3. Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátorka vzdala práva na podanie sťažnosti, no odsúdený voči uzneseniu zahlásil sťažnosť.

4. Odsúdený sťažnosť odôvodnil vlastnoručným písomným podaním doručeným okresnému súdu 7. decembra 2021. V sťažnosti namietal, že o jeho podmiennečnom prepustení rozhodoval sudca JUDr. Vincent Szabo, teda ten istý sudca, ktorý rozhodoval o podmiennečnom prepustení, ktoré navrhol riaditeľ ústavu ešte vo februári 2021 a dopadlo to rovnako neúspešne. Bolo mu vyčítané, že sexuálne zneužíval vnučku, s čím sa nestotožňuje, nakoľko to vykonštruovala vyšetrovatelka, on toto popiera a ľuďom sa to nepáči. Považuje za chybu, že ten istý sudca rozhodoval o oboch návrhoch týkajúcich sa jeho podmiennečného prepustenia, je toho názoru, že ide o procesnú chybu. Poukázal na to, že sa púšťajú mnohí recidivisti, pričom on je prvotrestaný. Nerozumie tomu, prečo by mal byť zatvorený, pobyt vo výkone trestu jeho srdcovému ochoreniu vôbec neprospieva. Hodnotenie ústavu do konania verejného zasadnutia nevidel, nepodpísal ho, preto sa k nemu nemohol vyjadriť, čo tiež podľa jeho názoru nie je v poriadku. S ním ako invalidným dôchodcom si robia čo chcú, pretože má aspoň aký taký príjem, z ktorého mu ÚVTOS polovicu strhávajú a takí čo nemajú príjem sa prepúšťajú na slobodu, pretože sú na obtiaž. Na záver sťažnosti namietal, že mu písomné vyhotovenie uznesenia okresného súdu ku dňu spisovania jeho sťažnosti nebolo doručené.

5. Prokurátorka sa k písomným dôvodom sťažnosti odsúdeného nevyjadrila.

6. Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) na rozhodnutie 21. januára 2022.

7. Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

a) nie je prípustná,

b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c) nie je dôvodná.

8. Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

9. Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, odsúdený mu žiadne pochybenia nevytýkal a krajský súd vlastným prieskumom žiadne chyby nezistil. Okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie, pričom dodržal všetky ust. Trestného poriadku viažuce sa k priebehu verejného zasadnutia.

10. Námietku odsúdeného, že mu ku dňu písania jeho sťažnosti, t. j. k 1. decembru 2021, nebolo písomné vyhotovenie uznesenia doručené, vyhodnotil krajský súd ako nedôvodnú. Na písomné vyhotovenie vyhláseného uznesenia mal okresný súd zákonnú lehotu 30-tich pracovných dní, v rámci ktorých okresný súd rozhodnutie nielen písomne vyhotovil, ale odsúdenému aj do vlastných rúk 16. decembra 2021 doručil, o čom svedčí doručenka založená v spise.

11. Vo vzťahu ku konaniu rovnako za nedôvodnú považoval krajský súd námietku odsúdeného, že o jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie rozhodoval ten istý sudca, ktorý negatívne rozhodol aj o skoršom návrhu riaditeľa ústavu na jeho podmiennečné prepustenie. K tomu krajský súd uvádza, že zákonným dôvodom vylúčenia sudcu z rozhodovania nie je skoršie rozhodnutie sudcu o tom istom odsúdenom v inom konaní.

12. Vo vzťahu ku konaniu za nedôvodnú považoval krajský súd aj námietku odsúdeného, že s hodnotením riaditeľa ÚVTOS nebol oboznámený. Z obsahu zápisnice o verejnom zasadnutí je zrejmé, že toto hodnotenie bolo oboznámené na verejnom zasadnutí čítaním ako listinný dôkaz a odsúdenému bola daná možnosť, aby sa k nemu vyjadril. Fakt, že odsúdený ponúknutú možnosť nevyužil, nič nemení na tom, že tento dôkaz bol v konaní vykonaný zákonným spôsobom.

13. Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, keď 2. júna 2021 vykonal dve tretiny z aktuálne vykonávaného úhrnného trestu, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo 6. mája 2019, sp. zn. 6T/16/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo 17. júla 2019, sp. zn. 3To/58/2019, za pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 2 Tr. zák.

14. Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ust. § 66 ods. 1 Tr. zák., aj tu okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený túto podmienku splnil. Aj podľa názoru

krajského súdu odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, čo je zjavné z jeho hodnotenia vypracovaného ústavom, na ktoré poukázal okresný súd a jeho obsah podrobne rozviedol v odôvodnení napadnutého uznesenia.

15. Avšak na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí v zmysle ust. § 66 ods. 1 Tr. zák. spĺňať aj druhú materiálnu podmienku a síce, že je od neho možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. A pokiaľ ide o túto druhú materiálnu podmienku, tu sa krajský súd plne stotožnil s názorom okresného súdu, že od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V tomto smere poukazuje krajský súd na správne a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého uznesenia, ktoré si v celom rozsahu osvojuje. Súčasne krajský súd pripomína, že v konaní o sťažnosti, ktoré je dvoj-inštančné platí, že rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria vzájomnú jednotu, z ktorého dôvodu je nadbytočné vecne správne argumenty súdu prvého stupňa opakovať v druhostupňovom rozhodnutí.

16. Krajský súd pripomína, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, na ktoré súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti aj na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Pritom posúdenie otázky novej recidívy je vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, no pri skúmaní tejto miery sa vychádza z objektívnych kritérií, medzi ktoré patrí predchádzajúci spôsob života odsúdeného i jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti. Tieto objektívne kritéria okresný súd správne u odsúdeného zhodnotil.

17. Pokiaľ odsúdený v sťažnosti poukazoval na to, že je prvotrestaný, táto okolnosť nie je v rámci rozhodovania o podmiennečnom prepustení určujúca, keďže žiaden odsúdený, teda ani ten, ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, nemá na podmiennečné prepustenie „právny“ nárok. Ku každej žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie súdy pristupujú individuálne, reflektujúc špecifiká toho ktorého prípadu.

18. Ako nedôvodné vyhodnotil krajský súd aj zovšeobecňujúce námietky odsúdeného, že súdy podmiennečne prepúšťajú recidivistov bez príjmu, pretože sú záťažou väzenského systému, no jeho ako prvotrestaného prepustiť nechcú, pretože má príjem, z ktorého sa mu zrážajú náklady na pobyt vo väzení. Samotný fakt, či odsúdený počas výkonu trestu vôbec poberá nejaký príjem, v akej výške a aké zrážky sa mu z neho realizujú, je v rámci rozhodovania súdov o podmiennečnom prepustení nepodstatný. Takéto údaje súdom väznica neoznamuje, ergo nie sú súčasťou spisového materiálu, čo je aj tento prípad.

19. Pokiaľ odsúdený poukazoval v sťažnosti na svoj dôchodkový vek, že má stabilný príjem z invalidného dôchodku a nepriaznivý zdravotný stav, ani tieto nie sú spôsobilé u neho rozptýliť riziko novej recidívy na mieru potrebnú pre pozitívne rozhodnutie o jeho žiadosti, keďže ide o faktory, ktoré sa u neho na spáchaní trestnej činnosti v minulosti nepodíleli. Inak povedané, závažná trestná činnosť, za ktorú odsúdený vykonáva aktuálne trest, nesúvisela ani s jeho vekom, ani s nedostatkom príjmu a ani s jeho zdravotným stavom po fyzickej stránke. Súvisela s jeho mentálnym nastavením, ktoré sa nezmenilo ani po výkone troch štvrtín trestu a vykonaní ochranného sexuologického liečenia a s najväčšou pravdepodobnosťou sa nezmení ani po výkone celého trestu, na čo možno usudzovať nielen za správy ÚVTOS Košice - Šaca, ktorá je súčasťou hodnotenia odsúdeného, ale aj z obsahu sťažnosti odsúdeného, v ktorej naďalej trestnú činnosť popiera s tým, že si to celé vykonštruovala vyšetrovatelka.

20. Za daného stavu veci krajský súd v celom rozsahu zdieľa názor okresného súdu, že náprava a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (ani s nariadenou kontrolou technickými prostriedkami) by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti (v tomto prípade primárne detí) pred páchatelmi trestných činov.

21. Pretože krajský súd vyhodnotil sťažnostné námietky odsúdeného ako nedôvodné a sám iné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, nezistil, tak sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. na neverejnom zasadnutí ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.